

Örvendj egész föld az Istennek

Béza T., 1519–1605

Burgeois L., Strasbourg, 1545

1. Ör-vendj e-gész föld az Is-ten - nek, És é - nekelj szép zen - gés - sel!
Nagy di-csó-sé-gét szent ne-vé - nek Min - de-nek dí-csér-jék széjjel.
Mond-já-tok ezt az Úr Isten - nek: Csu-dá-la-tosak dol - ga - id,
E - rős-sé-ged nagy, hozzád es - nek Hí - zelkedvén el-len-sé-gid.

2. A te isteni felségedet E földön mindenek áldják, És dicsőséges szent nevedet Énekléssel magasztalják. Jertek, és ezt jól meglássátok, Minden jól ide figyelmezz: Istennek mily csudálatosak Dolgai az emberekhez.

3. A tengert és a folyóvizet Megszárasztja, hogy a népnek Lábuk szárazon által mehet, Min szíveink örvendeznek. Országá megmarad örökké, Szeme lát minden népeket, Akik feltámadnak ellene, Előmenetük nem lehet.

4. Áldjátok a mi Istenünket E földön minden emberek, Dicsérjétek az ő szent nevét Nagy zengéssel minden népek. Mert életünket ő megadá Az ő nagy kegyességéből, Lábainkat meggyámolítá, Oltalmazván eleséstől.

5. De minket igen megpróbálál És megkesergetél, Isten. Megolvasztál és megtisztítál, Mint ezüstöt, a nagy tűzben. Te minket, szegény szolgálodat Adál ellenség töriben, Kik hevederrel tagjainkat Megkötözék nagy erősen.

6. Mi fejünkre népet ültetél, Mint a barmok, terhelteténk; Nagy árvizeket ránk eresztél, Sebes tűzön általmenénk. De te kihoztál, Uram, minket, Megenyhítél, megnyúgotál, Templomodban azért tégedet Dicsérlek szép áldozattal.

7. ---

8. Jertek, halljátok, hadd beszéljem Tinéktek, istenfélőknek, Amiket Isten tett én vélem, Mily kegyesen tett lelkemnek! Hogy szájjammal hozzá kiálték, Ottan meghallgata engem, Azért beszédével nyelvemnek Mindenkor ötet dicsérem.

9. ---

10. Légyen áldott a nagy Úr Isten Az ő nagy kegyességéért, Ki meghallgatott kérésemben, És kegyelmesen hozzám tért!